

Fotoaparát

Tomáš Dušek

V krámě se mi povaluje fotoaparát. Není to žádná starožitnost. Je to digitál. Koupil jsem ho před několika lety. Nebyl drahý, ale je problémový. Je těžký, má asi železnou kostru, což je v době plastů zvláštnost, ale hlavně, má příšernou spotřebu. Vybije dvě baterie za den, ať ho používáte, nebo ne. Řešil jsem to tak, že jsem koupil nabíječku a měl jsem neustále dvě baterky ve foťáku a dvě v nabíječce. Ale i to za čas unaví, odložil jsem ho do regálu v krámě a nechal ho zapadat prachem.

Nedávno jsem potřeboval poslat rychle fotografii. Nezbylo mi než dojít vedle do krámu, koupit baterie a dát se do díla. Dlouho nepoužívaný foťák po mě nejprve chtěl datum a čas a pak teprve mě pustil dál.

Připravil jsem objekt, zmáčkl spoušť a zkontroloval na displeji.

To co jsem chtěl, tam nebylo. Jen prázdný stůl a hrnek od kávy.

Zmáčkl jsem spoušť ještě několikrát a stejný výsledek. Zkontroloval jsem objektiv, zkontroloval jsem stůl. Kde je chyba?

Znovu jsem projížděl fotografie na displeji.

Hrnek jsem uklidil, když jsem si připravoval stůl k focení. Ležel tam od včerejška.

Něco mě napadlo. Vyvolal jsem si na displeji datum a čas. No jistě. V datu jsem se spletl. O jeden den.

Nastavil jsem správně datum a vyfotil objekt.

Vše v pořádku.

Tady už mě nic nepřekvapí.

Odeslal jsem fotografii a zamyslel se. Takže, fotoaparát nefotí to, co je v reálném čase ale v čase na něm nastaveném.

Bomba. Nastavím si čas třeba na rok 1968 a projedu si Prahu spolu se Sovětskými tanky ale naprosto v bezpečí.

A co třeba povstání v roce 1945.

Smůla. Datum jde nastavit od 1. 1. 2000.

Takže, něco jiného. Stejně můžu získat fotky, že bulvární deník Blesk půjde do kolen.

Zkušebně co? Před pár lety tady na křižovatce policie dostihla zloděje aut i v kradeném autě. Zablokovali ho a zatýkali kousek od krámu. Měl jsem tehdy jiný fotoaparát, rychle jsem to vyfotil ale smůla. Zrovna mi před objektiv vjel cyklista. Ale tu fotku i s datem mám v počítači.

Našel jsem si fotografii, nastavil čas na fotoaparátu a vyšel před krám. Našel jsem si výhodnou pozici a zmáčkl spoušť.

Nic. Teda ne že nic ale reálný čas.

Několik pokusů a stále to samé.

Vrátil jsem se do krámu a zkusil to tam. Tady to funguje.

Nebude za mě slavný fotograf. Nikoho nezajímají fotky antikvariátu před několika lety.

Před tím, než jsem tady otevřel krám, byla tu zastavárna. Vedl ji Rus a nešlo mu to. Vzadu opravovali poškozené mobily a videa. Chvilku jsem se bavil tím, že jsem jim lezl do soukromí ale i to mě přešlo.

Foták dál leží na svém místě.

Ale vím, že kdyby se tady někdy stalo něco zajímavého, nemusím mít strach že to nestihnu vyfotit.

Prostě si jen nastavím čas a zmáčknu spoušť.

201201120908